

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

У цьому номері:

ст. 1-2

Навернення Савла

ст. 3

„Отче Наш”
Продовження

ст. 4

Православний патріарх
кальвініст реформатор

ст.-5

Служіння в Таврійському
та Рідній Україні

ст. 6

Дитяча сторінка

ст. 7-8

Новини та
розпорядок служіння

Навернення Савла

Дії апостолів 9:1-19

Дорогі брати і сестри в Христі Ісусі!

Це було якось в Голландії під час нашої розмови з молодими людьми на молодіжному зібранні. Ми говорили про віру і труднощі, які часто відчуються. Одна дівчина сказала: „Я б хотіла побачити справжній знак присутності Божої. Тоді, я думаю, я зможу краще вірити. Чому Ісус не може проявити Себе, як у минулі дні? З'явитися тілесно, в яскравому сяйні, щоб я побачивши, сказала: так - це справді Господь”... Дехто інший запитує: „Чому ми не можемо бачити яскраво сяюче світло, щоб ми дійсно могли переконатися в існуванні Бога, в Його любові до нас?”

Щоб ви відповіли на ці запитання дівчини?

Давайте спробуємо уважно послухати Писання і постаратися знайти відповіді на такі запитання: чи є лише один спосіб, як Бог проявляє Себе людям? Чи є лише один спосіб, як Господь приводить людей до віри? Чи є той спосіб Павлового навернення єдиним і справжнім наверненням до Бога? Але якщо ні - то що можна відповісти на запитання тієї дівчини?

Господь дав для людей Біблію, в якій Він проявив Себе, показав Своєю святістю для них. Таких само простих людей, як ти і я, в яких інколи ослаблюється віра, які стільки разів потребують духовного підкріплення. Він об'явив Себе навіть для таких, які подібно цій дівчині так часто запитують: Боже, де Ти?

Одного разу наш Господь сказав:

„Ті справи, що Отець Мені дав, щоб Я виконав їх, ті справи, що Я їх чиню, самі свідчать про Мене, що Отець Мене послав!” (Івана 5:36) Ще раз послухайте цей вислів Ісуса: „Ті справи, що Я їх чиню, самі свідчать про Мене”. Не тільки Слова свідчать про Ісуса, але й Його справи!

Все те, що Господь Ісус сказав, було вісткою про Нього, про Його любов. Але тою самою вісткою про Нього і про Його любов були не тільки слова, але й діла, все те, що Він зробив. На хресті, на Голгофі. Його поява після воскресіння. І Його діла після вознесіння на небо, щоб зайняти місце на Божому троні. Тому, хто хоче побачити Ісуса, повинен дивитися на Його діла!

Чи можна побачити Ісусові діла? Подивіться в Біблію і скажіть, з якої книги Біблії ми прочитали історію про навернення Павла? Як називається ця книга? Так - це Дії святих апостолів. Одним словом - діяння, дії не тільки святих апостолів, але й простих людей, які служили Христу. Тому книга Дії і є розповіддю про діла (дії) Ісуса через людей.

Сьогодні ми поглянемо на історію зустрічі Христа і Савла.

Ісус Христос показує Своєю опіку для людей через:

- ☒ припинення фанатичних нападок зі сторони Савла;
- ☒ показ Своєї любові до Павла;
- ☒ проявлення Своїх грандіозних планів щодо Павла.

Часто так буває, що люди читають цю історію з наверненням Савла і вважають її за модель, ніби це є приклад, яке у нас має бути навернення до Бога. Ніби це є одна єдина модель

навернення, покаяння. І коли ви не маєте такого самого досвіду, як мав Савл, то це недобре. Ніби Бог показує всім нам таким чином, яке має бути покаяння всіх людей - яскраве світло, голос з неба ... Небезпечно думати саме таким чином тому, що це неправда. Це вводить людей в оману. Люди починають думати: а чому мені Ісус не з'явився так само, як Він це зробив Савлу? Чому я ніколи не бачив/бачила яскравого світла, голосу з неба, осліплення на пару днів?

Вибачте, але така манера читати Слово Боже збентежує. Якщо ми уважніше будемо читати Писання, то побачимо, що Ісус використовує стільки різних способів, щоб навернути людину, скільки є людей у

цьому світі. Навернення Савла є дійсно чудова історія, але не є єдиною, як Бог призиває до Себе людину.

Повторю ще раз, подивіться уважно на діла Ісуса, Його Діяння, які показують Господню милість і опіку для грішних і слабких людей. І подивіться, як Він навертає фанатично налаштованого грішника, такого як Савл.

Перед тим, як читати 9 розділ, відкрийте, будь-ласка, 8:1, де описано фанатично налаштованого Савла, який в той момент не тільки похвалював убивство Степана, але й сам переслідував людей, які вірували в Ісуса Христа. Савл нищив Церкву, вдирався в дома, витягав чоловіків і жінок та садив до в'язниці...

Відкриємо 9 розділ 1 вірш: „Савл, іще дишучи грізьбою й убивством на учнів Господніх, приступивши до первосвященика, попросив від нього листи у Дамаск синагогам, щоб, коли знайде яких чоловіків та жінок, що тієї дороги вони, то зв'язати й привести до Єрусалиму”. В Дамаску справді жило багато євреїв і багато було серед них таких, які увірували в Ісуса Христа. Ці листи, які просив Савл у первосвящеників мали дві цілі: Савл міг показати своє офіційне „відрадження”. Хто його направив? Савл ішов у ім'я Синедріону, Первосвященика в Єрусалимі. Інша його ціль була: виконати завдання Юдейського Синоду, Синедріону – арештувати всіх християн Дамаску.

Розумієте про що йдеться мова? Християн в Дамаску розцінювали як серйозних злочинців, кримінальну структуру, загрозу місту. І Савл просить дозволу для того, щоб покарати таких людей. Покарати, таким само чином, як був покараний Степан, якого побили камінням. Тільки уявіть з якою злобою і ненавистю ішов Савл у Дамаск: „давайте зруйнуємо цей небезпечний культ, давайте повбиваємо цих мерзотників!”

Немає сумніву, що саме такі думки були на серці у Савла. Він ці всі думки дуже-дуже добре пам'ятає. Пізніше він сам казав про себе такі слова (Дії 26:9-11): „Правда, думав був я, що мені належить чинити багато ворожого проти Імення Ісуса Назарянина, 10 що я в Єрусалимі й робив, і багато кого з святих до в'язниць я замкнув, як отримав був владу від первосвящеників; а як їх убивали, я голос давав проти них. 11 І часто по всіх синагогах караючи їх, до богозневаги примушував я, а лютуючи вельми на них, переслідував їх навіть по закордонних містах”.

Свій фанатизм він пояснює в цьому самому розділі також (вірш 8): вся причина була в Ісусі, в тому, що Ісус проголосив, що саме Бог воскресив Його з мертвих! Цей само Ісус, який проголошував неймовірне послання для юдейського народу. В своєму листі до филипп'ян 3:6 Павло пояснює, чому він так поступав, а саме через свою впевненість у правильному виконанні закону Божого. Фанатично налаштований фарисей, який намагався принести в жертву Богу своє ідеальне життя, впевненість у своїй праведності, і спробу вбити людей, які лише замінили цей шлях самоправедності на одну лише віру в Ісуса Христа.

Давайте тепер подивимось, як Ісус показав Свою опіку для Його людей через зупинення фанатичних нападок зі сторони Савла. А також подивимось, як Він це саме робить і тепер.

Перш за все нам потрібно подивитися на слово, яке автор цієї книги – Луки, використав у 3 вірші, описуючи світло із неба. Хто з вас відвідував кінотеатри, ви можете собі приблизно уявити таке явище: раптове осяяння світлом. Коли в кінотеатрі включають прожектор, він випромінює такий промінь яскравого світла. Лука використав для цього одне слово, яке ми ніде більше не зустрічаємо в Біблії.

Це був ніби яскравий відблиск світла, щось схоже на блискавку під час грози. Згадайте подію Різдва, коли яскраве світло осіяло пастухів у полі, засліплююче світло, дивне світло, коли людина не може дивитися на нього очима. Згадайте також, що бачив Іван на острові Патмос, коли пізніше Ісус явився йому. Такий є наш Ісус, сповнений Божою святістю, неймовірно вражаючою Небесною владою.

Такий Ісус з'явився Савлу, який побачивши славу Господню, впав на землю і сказав: „Хто Ти?” На що була відповідь: „Я Ісус, що Його переслідуєш ти”. Чуєте, що Ісус тут говорить: оскільки ти, Савле, переслідуєш моїх людей, - ти переслідуєш Мене!! Савле! Я хочу, щоб ти негайно припинив це переслідування! Ісус, таким чином, ніби зламав агресивно налаштованого Савла, показавши йому Своє світло. Світло, яке було так необхідне у тій темноті, в якій перебував Савл. І Савл, у цей момент, дійсно зрозумів і визнав небесну силу Ісуса, Якого він намагався знищити.

Далі ми читаємо про Любов Ісуса Христа, яку Він показав для Павла. Уявіть собі на хвилинку того чоловіка – Ананію, що було в його думках, коли Господь попросив його щось зробити? Нема жодного сумніву, що Ананій був готовий відмовити Богу в Його проханні (вірші 13,14): вибач, Господи... але я чув стільки поганих речей про Савла. А скільки він ще може наробити тут, у Дамаску... Вибач, Господи, я не можу цього зробити.

Але Ананій послушав Ісуса... і пішов до Савла. Тепер уявіть що зустріч Ананія з Павлом. Тепер Ананій міг сказати: „А, це ти, зла і жорстока людина... Ну, що тепер скажеш... негіднику. Думаю, Ісус дуже добре зробив так, що ти осліп... Прощай!”

Але, насправді, жодного слова докору чи звинувачення не прозвучало з вуст Ананія. Навпаки, він схилився над Савлом, поклав на голову цього вбивці свої руки і сказав такі слова (вірш 17): „Савле, брате...” Мені здається, це найбільш вражаючі слова у Біблії, коли Ананія називає братом того, хто збирався вбити його, і хто був ворогом Ісуса. „Савле брате, Господь Ісус, що з'явився тобі на дорозі, якою ти йшов, послав ось мене, щоб став ти видючий, і наповнився Духа Святого!”

Тут ми справді можемо бачити, що означає, що Бог є сповнений милосердя. Савл не заслужив Його любові. Навпаки, він заслуговував суворого покарання. Але, що дав йому замість цього Ісус? Прощення! Охрещення, яке символізувало змиття всіх тих ганебних вчинків, які зробив Савл, і які планував зробити. І Савл охрестився, омився, і став свідком Ісуса Христа. Дивовижна милість Божа... від Бога до Ананії, який дав йому сили молитися цим Савлом. Від Бога до Савла - прийняти його на службу до Себе.

Але історія ще не закінчується. Господь мав певні плани щодо цього Савла. Історія говорить далі, що кілька днів пізніше дехто почав проповідувати в синагозі в Дамаску. Як ви думаєте, хто то був? Хто... Савл, той самий Савл з Єрусалиму? Той самий Савл, який так горів бажанням арештувати всіх християн, а тепер проповідує в синагозі? Послухайте, що він говорить сьогодні. Він збентежив не тільки юдеїв, доводячи їм зі Старого Завіту, що Ісус - то і є той Месія, якого вони так довго чекали. Але цей Савл збентежив також і християн. Чи, можливо, Савл старається таким чином вивчити всі деталі, щоб пізніше атакувати християн зсередини? Ні. Це Господь показує Свої плани відносно Савла. Давайте почитаємо, що сам апостол Павло про це думав (1 Тим. 1:12-16): „дякую тому, хто зміцнює мене, - нашому Господеві Ісусові Христові, що відніс мене до числа вірних, поставивши на служіння, - мене, що колись зневажав Господа та був переслідувачем і напасником; але я був помилуваний, бо це я робив з незнання, в невірстві. Але ласка нашого Господа багато збільшилась у мені з вірою та любов'ю, що в Ісусі Христі. Вірним і гідним усякого сприйняття є слово, що Ісус Христос прийшов у світ, щоб спасти грішників, серед яких першим є я. Але я тому був помилуваний, щоб у мені першому Ісус Христос показав усе довготерпіння, - як приклад для тих, що мають повірити в нього на вічне життя”.

Дорогі брати і сестри, навернення, яке мав апостол Павло не єдиний спосіб, як Господь призиває до Себе людей. Давайте лише подивимось, на скільки глибокі відносини ми маємо з Христом. Можливо, ви не відчуваєте цього кожен день. Але згадайте лише слова, які Ісус сказав Савлу, який переслідував християн. Не думайте, що на небі немає нікого. Нікого, хто б цікавився, що відбувається на Україні, що відбувається в кожній церкві, що відбувається в світі. Не чекайте блискавки з неба. Будьте уважні до того, що Христос робить сьогодні, що Христос зробив для спасіння на хресті. Будьте уважні до вістки, яку Він заповідав апостолам проголошувати, і будьте уважні до тих різних способів, якими Ісус проявляє Себе у наші дні, навертаючи серця грішників до Бога.

Що це означає сьогодні? Бог дійсно, інколи, може використати блискавку з неба, але часто Він цього не робить. У Тимофія, скажімо, наймолодшого помічника Павла, не було такого яскравого дійства навернення. Якщо ви подивитесь на життя кожного християнина, і на його особистий шлях до Бога - то побачите, що Господь використовує тисячі способів, щоб привести людину до віри.

А як щодо вас? Як щодо вашої сім'ї, друзів, сусідів?

Пам'ятайте про силу Господню, яка може змінити все ваше життя. Пам'ятайте про любов Господню, яку Він показав для брата Савла. Ісус прощає гріхи. Пам'ятайте про плани Господні щодо людей. Людей, від яких ми ніколи і не очікували б, що Бог їх може використати. І давайте славити нашого Бога з щирим і вірним серцем. Амінь.

Кор Харріван, місіонер з Голландії, Київ

„Отче Наш” – чи думаємо, що говоримо?

Мурза В.В.

Ми продовжимо з вами глибше думати над молитвою „Отче Наш” і перейдемо до наступного прохання, яке ми говоримо: „Нехай приїде Царство Твоє”.

Кожна людина належить до якоїсь визначеної держави – вона має свою національність, свою рідну мову. Увесь світ поділений кордонами таких держав для забезпечення добробуту населення і для охорони їх від різного роду нападів зі сторони інших держав. Але в другому прохання молитви „Отче Наш” згадується зовсім інше Царство – універсальне і єдине. Це є царство Боже – де діє воля Бога, де шануються і виконуються закони цього Царства, і де Бог визнається за могутнього Царя.

Якщо ми будемо розуміти Царство в такому аспекті, тоді ми можемо виявити, що це Царство має минуле, теперішнє і майбутнє. Про минуле цього Царства ми можемо сказати, що воно почалося ще в раю, коли Господь був Керівником над усім. Пізніше, Адам і Єва спробували зруйнувати це Царство, оскільки, мали бажання бути нарівні з могутнім Царем. Проте Царство Бога не було зруйноване і у всіх поколіннях, Господь продовжує призивати людей до Нього і до визнання Його Царства. І цей заклик приймали нащадки Сифа, патріархи, ізраїльтяни. Вірно сказав псаломівець Давид: „Господь міцно поставив на Неві престолу Свого, а Царство Його над усім володіє. (Пс.102:19)”.

В Новому Завіті ми могли бачити більше проявлення Царства Божого – а саме в Ісусі Христі, Який прийшов на цю землю, щоб проголосити наближення цього Царства (Марк 1:5). Христос приніс людям запрошення в Царство Боже, Він показав людям шлях туди. Проповідуючи про наближення Царства, Ісус також говорив про покайня, чи радикальну перемену думок і життя, як необхідну складову для входу в Царство Боже (Матв. 4:17). Щоб увійти туди, людина повинна перестати догоджати своїй власній волі та підкоритися волі Царя.

Саме це пояснює, чому Царство Боже не є далеко від людини. Коли Ісус сказав книжнику: „Ти недалеко від Божого Царства! (Марк 12:34)”, – Він знав, що книжник знає волю Божу, навіть має бажання прийняти її, проте залишається щось, що заважає йому це зробити. З одної сторони було бажання бути у Царстві, з іншої – не хотілося залишати і цього світу. Тому Господь таким людям дає зрозуміти недопустимість нейтралітету – або ти належиш до Царства, або належиш цьому світові.

В наш час, Царство Боже охоплює увесь світ, – сьогодні Євангеліє проповідується всюди. Але в наші дні Царство Боже має свої обмеження і воно ще не досягло бажаних результатів. В наші дні це Царство знаходиться в серцях віруючих в Бога людей; в тих серцях, де царствує Бог, там і є Царство Боже. Сам Христос сказав: „Божє Царство всередині вас!” (Лук.17:21). І це Царство не заключається в поживі і питві, але в праведності, і мирі, і радості у Дусі Святій (Рим.14:17). Громадянами цього є лише ті, хто народився від Господа. Ісус Христос сказав Никодиму: „Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згорч, то не може побачити Божого Царства” (Іван.3:3).

Багатьма притчами Ісус постарався змалювати людям це Царство Небесне, Він показав всю його красу і величність. Проте на всіх цих прикладах Господь дав зрозуміти, що Царство лише наблизилося, але ще не прийшло в його повноті. Навіть сьогодні це Царство продовжує зростати (Марк 4:26–29). Тому це наближення буде тривати до того моменту, коли Ісус Христос повернеться на хмарах з небес. Саме тоді Царство приїде у всієї його повноті і славі. Тоді кожен поклониться Царю і всі, хто ввійдуть у це Царство будуть впокорені волі Царя (Матв. 25:31–46).

Тому, коли ми говоримо молитву „Отче Наш” про прихід Царства Божого, ми цим самим прохаємо Господа, щоб Він прискорив цей прихід, приніс на цю землю повноту Своєї влади. Але перш чим приїде це Царство, ми повинні бути готові

зустрінути нашого Царя. Саме тому в Катехізисі (питання і відповідь 123) стоять слова про керівництво у нашому житті Словом Божим, Духом Святим, а також все більшу і більшу покору перед Господом.

У Катехізисі ми також читаємо про церкву, яка є інструментом в руках Божих, через яку Господь приводить людей до Свого Царства. Саме в церкві проповідується вістка про Царство Боже (Дії 8:12). Саме церква має ключі від Царства Небесного (Матв. 16:19). І саме в церкві люди вчаться жити по заповідях Царя.

Молячись словами „нехай приїде Царство Твоє”, ми також повинні пам’ятати головного ворога цього царства – диявола, який всякими способами, правдою чи неправдою намагається зруйнувати те Царство Боже, підірвати авторитет Бога у Його Царстві. Тому, молячись словами з молитви „Отче Наш”, ми ніби прохаємо про захист могутнього Царя від усіх Його ворогів. Оскільки в подвоваження царя входить і захист свого народу, тому і наше прохання до нашого Царя про наш захист, як підданих Його Царства.

І останнє. Коли ви говорите це прохання про прихід Царства Божого, чи справді ви думаєте і приймаєте все те, про що написано вище? Як часто чути слова „нехай приїде Царство Твоє” від тих, які взагалі не вірять у це Царство, ні в Царя, або мають хибні його поняття? Ще більше скажу: прихід Царства – це іншими словами – кінець світу. Господь тоді приїде, буде судити людей. Як часто багато так званих християн говорять ці слова і не замислюються, що вони прохають Бога, щоб скоріше прийшов суд на них? Чи ж не страшно стати перед Богом на суді? Як часто люди говорять ці слова і не думають, що говорять. Як часто люди прохають у Бога те, чого вони взагалі не хочуть, бо якби розуміли, то мало хто міг би з ширим і вірним серцем промовляти: „Так, Господи, я дійсно чекаю Твого приходу, і я вірю, що буду передувати у Царстві Твоїм Небеснім”. Тому, говорячи молитву „Отче Наш”, думайте, що ви говорите, і вірте в те, що говорите.

Подумаймо над цим, подумайте також над запитаннями внизу. І нехай надалі кожен, хто буде говорити цю молитву „Отче Наш”, нехай всім серцем і душею, всім своїм життям бажає приходу Царства Божого.

Запитання.

1. Що мається на увазі під словом „царство” в Біблії?
2. Що має на увазі Ісус, коли говорить: „Моє Царство не із світу цього”? (Ів.18:36)
3. До чого може бути порівняне Царство? (Матв.13:3, 31, 33, 44, 45, 47)
4. Хто є найбільший ворог Царства? (Бут.3:1) Що він старається зробити з жителями? Як він старається протистояти Царю цього Царства? (Мтв.4:3–11)
5. Коли прийде Царство у всій його славі? (Дії.7; 1Кор.15:24–28)
6. Що написано в Об’явленні 21:4 про Царство Боже?
7. Чи є якийсь зв’язок між Царством Божим і раєм в Едемі? (Бут.1,2) Чи є зв’язок між царством і Ізраїлем? (Пс.72; 93; 95; 96; 97; 98; 99)
8. Чи справді це царство існує? (Мтв.12:28; Лук.17:21)
9. Який внесок ми можемо зробити у прихід царства? (В.123)
10. Чи належите ви особисто до цього Царства? Чи справді ви чекаєте приходу Царства Божого?
11. Яка різниця між Церквою і Царством?
12. Що ми маємо на увазі, коли ми просимо Бога „берегти” Церкву? Що заважає її існуванню? Як ми можемо допомогти її зберегти?
13. Чому збереження Церкви напряму пов’язане з її примноженням? Як саме Церква „примножується”? Що ми маємо робити відносно цього?
14. Чи лише пастори і проповідники повинні розповідати людям про царство, яке наближається? Як ти можеш сприяти цьому?

ПРАВОСЛАВНИЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ ПАТРІАРХ – КАЛЬВІНІСТ РЕФОРМАТОР

(За працею д-ра Г. Гаджіантіні: "Реформд енд Престеріан Ворлд").

Кирило Лукарис народився на острові Крит в 1572 році і помер мученицькою смертю в Константинополі, коли йому було 66 років. Походячи з бідної родини, вже мавши 12 років, він працював як помічник у рибалок. Приїхавши до Олександрії, він зустрівся зі своїм дядьком Мелентієм Пега, який невдовзі став патріархом Олександрії. Його дядько поміг Кирилові здобути добру освіту спочатку у Венеції, а потім в Падуї.

Після його висвячення в священники, Лукарисові було доручено дуже делікатну справу. На Різдво 1595 року папа Климентій VIII розпочав уніатський рух. Те, що папа втратив через протестантів на заході, він хотів відзискати на сході коштом православних. Перша атака розпочалася в Польщі з певним успіхом. Щоб спинити уніатство, в Польщу було послано Лукариса. Він провів там 5 років у боротьбі з римо-католицькою церквою. 3 січня 1596 р. Лукарис майже рік жив у Острозі. По своїм поверненні в Єгипет Кирило Лукарис був обраний патріархом Олександрії. Тоді йому було лише 29 років. Лукарис займав патріарший престол 20 років, користуючись великою популярністю серед народу. Корнелій Ван Гага, голландський посол в Константинополі, познайомив Лукарис з кількома голландськими реформованими теологами. Також Кирило мав нагоду відвідати Західну Європу і особисто познайомитися з реформованим вченням. В результаті цих знайомств лишилась дуже велика і цікава переписка між Лукарисом і видатними голландськими реформаторами. Вони посилали йому реформовану літературу. По цій переписці патріарха можна прослідити його духовний ріст.

На початку Лукарис займав, звичайно, скам'янілу позицію православного теолога. По закінченні двадцятирічного терміну, коли його було перенесено на вселенський патріарший престол в Константинополі, він був глибоко переконаний в правдивості реформованого навчання. Прийнявши обов'язки вселенського патріарха, він мав намір і нагоду провести кальвіністичну реформу всієї православної церкви.

На початку Лукарис займав, звичайно, скам'янілу позицію православного теолога. По закінченні двадцятирічного терміну, коли його було перенесено на вселенський патріарший престол в Константинополі, він був глибоко переконаний в правдивості реформованого навчання. Прийнявши обов'язки вселенського патріарха, він мав намір і нагоду провести кальвіністичну реформу всієї православної церкви.

Завдання Лукариса було куди складніше, ніж праця реформації на Заході. Греція тоді була під турецькою навалю. Крім того, в масах бракувало знання Слова Божого. З другого боку, Франція і кардинал Ришельє напружували всі сили, щоб знищити Лукерія, як приятеля Голландії і Англії. В цій випадку Лукарис був частково жертвою боротьби великих держав за впливи на сході.

Кирило почав реформаційну працю в першу чергу з проповіді. Проповідував він на рідній мові. В 1627 році патріарх заснував друкарню, але турки, підкуплені французьким послом, цю друкарню знищили. Внаслідок цього, Лукарис був змушений надрукувати свою працю "Конфесію Віри" ("Визнання віри") в Женеві у березні 1629 р..

В 1631 р. було надруковане друге видання на грецькій і латинській мовах, а третє - на французькій. Невдовзі було надруковано ще три видання в Седані і Амстердамі, потім два на англійській мові. Автентичний рукопис грецького тексту праці Лукариса "Визнання віри святийшого владика Кирила Константинопольського", написаний його власною рукою, знаходиться тепер в бібліотеці Женевського Університету.

Ця "Визнання віри" має вісімнадцять пунктів і нижче, ми наводимо лише деякі з них, які добре показують його реформовані погляди:

Патріарх Лукарис у "Визнанні" признає "Святе Письмо, як єдине джерело об'явлення Бога". Він навіть не натякає, що "свята традиція" може бути другим джерелом об'явлення правди Божої. Лукарис гостро засуджував заборону віруючим читати Святе Письмо, бо це не що інше, як заборона духовної поживи голодній душі. На питання, чи всі християни можуть розуміти Біблію, він відповідає, що хоч і є тяжкі місця в Писанні, але для духовно народженої людини, яку освятить Святий Дух, наука віри стає світлою і зрозумілою. Щодо канону Святого Письма, то він відкинув усі апокрифи, "тому що вони не мають авторитету Святого Духа". Кирило визнавав також доктрину вибраності.

В питаннях посередництва, патріарх вірів разом з реформованими, що Христос не потребує допомоги і лише Він один може бути дійсним Первосвященником і Посередником.

Лукарис твердив, що людина оправдовується тільки вірою, а не ділами. Добрі діла для Лукариса є "свідками віри" і підтвердженням поклику.

"Визнання віри" відкидає доктрину непомильності церкви, тому що церква може відійти від істини і може скоріше відстоювати неправду, ніж правду. Щодо тайнств, то Лукарис, як і реформовані, визнає лише два, що їх Сам Господь встановив у Церкві. Щодо потойбічного життя, то Кирило навчав, що після смерті душа людини, або буде з Христом, або в пеклі, тому зміна долі душі неможлива. Лукарис дозволяв вживати образи, але остерігав проти поклоніння ним.

Думки і реформоване вчення патріарха зустріли широкі симпатії серед православного народу і частини священників, але в той самий час і гострі напади з боку його ворогів. Його найгіршим ворогом був Рим. Папа доручив знищити працю Лукариса, він був вкрай обурений, що його плани опанування Сходу і Православної Церкви на близькій сході розбилися об кальвіністичні позиції вселенського патріарха Лукариса. Саме тому папа Урбан VIII, ініціював збори Синоду по цьому питанні. Під час цього Синоду, який відбувся 25-го липня 1628р., було ухвалено вдатися до підкупу, щоб усунути Лукариса з патріаршого престолу. Проте Синод хотів знати, чи є цей підкуп, в такому випадку, у згоді з людськими і Божими законами (!), а тому Синод звернувся до інквізиції запитуючи, що буде чесніше: підкупити турків, чи дати хабарів різним православним єпископам?

23-го березня 1629 р. папа повідомив Синод про рішення інквізиції, яка вважає, що такий підкуп римо-католицькою церквою людей на знищення патріарха Лукариса є в згоді з Божими і людськими законами (!) для досягнення бажаної мети. Саме для цього і була задіяна церковна казна.

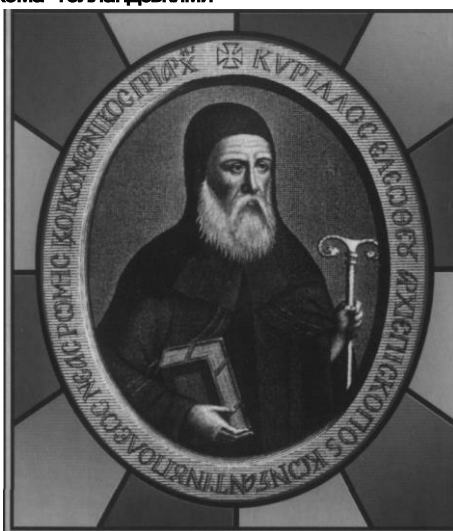
П'ять разів Лукариса усували з патріаршого престолу і три рази висипали у застання, але щоразу вимушені були повертати назад на вимогу народу і впливових друзів Кирила. Цілком ясно, в ті дні кальвінізм не був нічим страшним для православних і сам вселенський патріарх проповідував цю євангельську доктрину. Проте папа не міг спокійно переживати таку ситуацію, і на Синоді в Римі було вирішено, що треба вдатися до рішучих заходів. Туркам було дано ще більше грошей, ніж будь-коли. І 27-го червня 1638 р. відділ вояків узяв патріарха Лукариса в шовен, відвіз в пустинне місце в Мармуровім морі близько села Св. Стефана і там його задушили. Коли б не це підступне вбивство великого патріарха, то вся історія православної церкви, можливо, потекла б іншим руслом і не виключено, що замість теперішнього ритуалістичного обскурантизму слов'яни та інші народи на Сході Європи мали б високо освічену, сповнену правди Божої Церкву. Це в свою чергу змінило б на краще весь потік історії окремих народів і цілої Європи. Цю велику можливість знищила за римські гроші магометанська рука, а патріарх закінчив своє життя смертю великого мученика, лишивши по собі в історії Православної Церкви пам'ять.

Звичайно, по смерті патріарха було куди легше, вживаючи підкупу, погроз та інтриг, нищити його працю. Пізніше, патріарха Лукариса, його ж власна церква, та ті, хто так недавно припадали перед ним, придали "тринадцятикратній анафемі" та засудили його твори.

Потім, цього великого патріарха довгі роки проклинали при всяких нагодах і всіляким способом, на різних синодах і соборах, як то є звичаєм у деяких церквах. Пізніше, почувачи себе ніяково, що один з найталановитіших вселенських патріархів завів у Православній Церкві кальвінізм, православні спробували змінити тактику - починаючи з Єрусалимського Синоду 1672 р. православна ієрархія старається довести, що Лукарис не є автором "Визнання віри".

Проте ця теорія ніякого добра їм не робить і факту кальвінізму Лукариса не міняє. Фактом є те, що "Визнання" було надруковане десять років перед мученицькою смертю патріарха Лукариса. Отже, він мав досить часу, щоб заперечити своє авторство, якщо то було потрібно. Він не тільки цього не зробив, але в своїм листі від 15 квітня 1632 р. до Дідаті в Женеві згадує "Визнання віри" як свою працю.

(У Православній Церкві часом постають велетні Духа, які прагнуть визволити Церкву з кайданів обскурантизму і традиції на підставі чистої науки Слова Божого, але, як правило, їх долею є мучеництво за правду. - Ред.)

Підійміть свої очі, та гляньте на ниви, – як для жнив уже поповоловіли вони. (Івана 4,35)

Жниво справді велике, та робітників мало; тож благайте Господаря жнива, щоб на жниво Своє Він робітників вислав. (Матвія 9:37–38)

Згідно волі Господа, на Півдні України в невеликому селі: раніше Гладківка, тепер Таврійське, Херсонської області, люди почали вивчати Слово Господнє. В 1995 році, іскра незгасимого вогню Благої Вісті, принесена місіонерами з Голландії Мартіном Напом і його дружиною Яннеке, запалала в серцях багатьох людей. Так, утворилась наша Українська Євангельсько-Реформована Церква. Цікава історія становлення нашої громади, але зараз не про це хочеться розповісти. До літа 2003 року у громаді не було постійного пастора. Нам допомагали громади з Києва, Степана, Рідного. І тільки в червні 2003 року на запрошення нашої громади, приїхало працювати подружжя від Закарпатської Реформованої Церкви – Калинич Мирослав та Вікторія, з якими хочу познайомити вас, читачів газети. Мирослав та Віка народились обоє в Ужгороді, в сім'ях християн, але які ще не повністю розуміли, що значить бути істинними християнами. Не завжди був час відвідувати церкву.

В житті, майже кожної людини, іноді наступає така хвилина, коли душа кличе Бога, чи то в горі, чи в радості.

Саме це пережила сім'я Мирослава, коли ледве не втопилась його сестра. Тільки, завдяки Богу, вона залишилась жива. Гіркий випадок, а може, подяка Богу за врятовану дитину зробив сім'ю постійними прихожанами церкви Господньої. Мирославу подобалось проповіді, часто здавалось, що вони стосуються саме його.

З розповіді Мирослава: *“Були такі речі, які тільки я знав. У проповідях я відчував, що Господь попереджав мене через них, тому я твердо вирішив прийняти Ісуса Христа у своє серце”*.

Ця радісна подія відбулася в серпні 1995 року. Після конфірмації, Мирослав відвідував молодіжні конференції, тихі дні: коли запрошуються три, чи більше пасторів і з ранку до обіду люди слухають проповіді, які пов'язані між собою однією темою. Багато питань з'являлось у хлопця, на які давав відповіді пастор церкви. Іноді, слухаючи проповіді на дозослужіннях, Мирослав чув відповіді на свої питання, як ніби, особисто для нього вони були приготувані. Це відбувалось багато разів. Мирослав сам почав читати книги про реформацію, став багато розуміти, з'явилось бажання служити Богу, але не знав як. Спочатку, хотів використати своє служіння у соціальній службі, але не пішов туди вчитися. Працював вдома, розносиб безкоштовні обіди відним людям від церкви. Працював один рік вихователем у реформатському лицейі при церкві, потім у церкві пресвітером, читав проповіді відним. Так пройшло п'ять років. Спостерігаючи за працею Мирослава, за його бажанням служити Богу, пастор церкви, наставник Мирослава – Янош Геїдер, порадиб йому вчитися. Так, у 2000 році Мирослав стає студентом Київської духовної семінарії. З дружиною Вікторією Мирослав познайомився, відвідуючи молодіжні зібрання в церкві. У 2003 році вони одружились. У цьому ж році Йос Колейн – місіонер в Києві – повідомив про можливість поїхати працювати на Південь України. Мирослав та Віка молились, чи потрібно їм бути в Таврійську. Отримавши запрошення від нашої громади та дозвіл про читання проповідей від церкви Ужгорода і УЄРЦ, Мирослав та Віка приїхали в Таврійське 13 червня.

Про свої враження та про плани на майбутнє ділитись Мирослав: *“На кожному новому місці початок важкий – знайомство. Труднощів серйозних немає, але важко погоджувати обидв'язки семінарії та роботу пастора – забирає багато часу, щось не встигаєш. Мало часу приділяю дружині. Щодо майбутнього, то не хотів би переїжджати з місця на місце. Хочу відвідувати сім'ї, розширити місію на сусідні міста і села: Гопрі, Клини, Скадовськ, щоб більше людей почули Благу Вість і правильно розуміли, хто такий християнин. Хотілось би розпочати роботу із людьми залежними від алкоголю, наркотиків. Більше часу хочу приділяти молодіжному зібранню: щоб менше було нечесних людей, а більше відповідальних за свою роботу, вчинки, тому що саме молодь зможе полішити наше майбутнє: суспільство, ставши справжніми християнами. І хай допоможе нам в цьому Господь наш Бог, Ісус Христос”*.

“...Пустіть діток до Мене приходити, і не бороніть їм, — бо таких Царство Боже”.

Марка 10:14

З приїздом подружжя Калиничів Мирослава та Віки, похвалилася робота в Таврійській громаді. Активно працює недільна школа, молодіжне зібрання, Біблійні уроки, відкрились комп'ютерні курси. Це не тільки в нашій громаді, але і в громаді села Рідна Українка. Недільну школу веде Вікторія – надійний і вірний помічник своєму чоловіку Мирославу. Віка закінчила реформатський християнський лицей в селі Велика Добронь, Ужгородського району. Після лицю поступила в інститут, філіал Ужгородського Університету, факультет агрономія, і успішно його закінчила.

У церкві в Ужгороді разом з Мирославом відвідували молодіжні зібрання, де навчилась працювати з молодшими від себе. Віка була вчителькою Недільної школи. До четвертого класу вчила дітей Слово Господньому.

З вражень Вікторії: *“Думала, важко буде на новому місці, чи приймуть мене діти. Слава Богу все пройшло добре. Люди люб'язні раді були нашого приїзду, пропонували допомогу, в разі потреби. Спочатку дітей було мало, але зараз, не хватає місця для занять. В Таврійську і Рідній Україні діти з задоволенням ходять в Недільну школу. На заняттях ми вивчаємо вірші з Біблії, співаємо дитячі і молодіжні християнські пісні, вчимося спілкуватись через молитву з Богом, читаємо Біблію. Є діти, які серйозно відносяться до навчання. Це видно по молитвах дітей. Дуже відрядно, що діти і вдома читають Біблію. Хочеться, щоб було більше дитячої літератури, щоб діти та молодь читали і вдома, побільше канцтоварів, щоб було з чого робити ручні роботи, а головне, щоб у всіх, хто приходить до нас, був духовний ріст, про що ми завжди просимо нашого Господа Ісуса Христа”*.

Розповідають діти Недільної школи Таврійської громади УЄРЦ.

Чабан Наташа, 11 років: *“Вперше почула про Бога від бабусі. В недільну школу ходжу із задоволенням, тому що тут більше дізнаюся про Бога”*.

Валера Чабан, 8 років: *“Спочатку сестричка почала ходити в недільну школу, а потім і я з нею. Я б хотів, щоб друзі мої теж ходили сюди, і вірили в Бога. Потрібно вірити в Бога, знати, що Він поруч з тобою, спілкуватися з Ним”*.

Оля Владимірова, 10 років: *“Ми вчимо 10 Заповідей на заняттях, але самі не можемо їх виконати і просимо в Ісуса про допомогу. Я прошу в Ісуса, щоб тато не пив, щоб сестричка Юлія успішно здала екзамен”*.

Марічка Темошук, 9 років: *“Я приходжу слухати Слово Господнє, щоб жити по ньому, в церкві я навчилась користуватись комп'ютером. Буду просити Ісуса Христа, щоб Він не покидав мене в житті”*.

Борейко Дана, 11 років: *“Вірю в Бога, молюся, якщо рідні десь їдуть, прошу Бога щоб вони*

приїхали благополучно і завдяки Богу, вони повертаються. Дуже люблю Ісуса Христа, бо Він нам спасіння приніс”.

Женя, 12 років, село Рідна Українка: *“Я ходжу в Недільну школу, тому що хочу в Раї потрапити”*.

Валя, сестра Жені, 10 років: *“Ми вчили про Абраама і він для нас приклад у вірі. Ми повинні вірити у Бога так, як він”*.

Настя та інші діти говорять: *“Для нас Ісус – Син Божий, наш Спаситель. Ми розповідаємо про все, що чуємо в Недільній школі нашим друзям, рідним, однокласникам. Будемо ходити сюди, щоб зміцнитися духовно”*.

Матеріал підготувала Катерина Прокотишина

	А	Б	В	Г	Д	Е	Є	Ж	З	И	І	Й
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

Нема праведного ані одного

Ця дивна казка розповідає нам про подію, що трапилася в одного злодія, коли його зловили на крадіжці і засудили до смертної кари.

Наближалася хвиля жахливої кари, вже була приготовлена шибениця, а злочинцеві ніяк не хотілося так ганебно вмирати. Закований у важкі ланцюги, пригноблений сидів він на долівці в'язничної келії. Йому так прагнулося втечі з тих брудних мурів при одній лиш згадці, що ось-ось наступить хвиля, коли холодний шнурок торкнеться його шиї.

Минали хвилини за хвилинами, вже чути було десь далеко кроки сторожі, що йшла вести його. Аж тут зненацька в голову прийшла думка і враз змінилося обличчя, а в очах загорів вогник надії. „Буду жити, мушу жити! — Світ і так повний злодіїв, великих й малих, чому ж тільки я один мушу загинути”.

Раптом у дверях з'явилися вартіві. Чому вони прийшли, він знав.

- Стривайте, біжіть до короля, я знаю велику таємницю і хочу розповісти її нашому володареві. Нехай покличе найславніших мужів, міністрів, первосвященника. Ця таємниця велика і вона дуже збагатить короля. А вже тоді я буду готовий померти.

Сторожа чим дужче побігла на двір короля, щоб донести йому дивне бажання злочинця. Король наказав негайно привести в'язня. І коли його привели, то злочинець почав: „Могутній лицарю, володарю над всіма володарями, сину сонця й землі, тобі належить життя всіх підданих, все їх багатство й знання, тому стою перед твоєю величністю, щоб передати тобі велику таємницю, що збагатить тебе й царство твоє...”

Король нетерпеливо перебив: - Говори, коли це правда, то подарую тобі життя.

В'язень продовжував:

- Я знаю велику таємницю, що дерева, які родять фрукти можна замінити іншими, що родитимуть їх із щирого золота. Подумай наш володарю, що б сталося, коли б всі дерева у царстві твоїм приносили б плоди з золота?!

Коли король почув про цю дивну таємницю - аж підстрибнув з радощів. Тому наказав негайно скликати всіх: міністрів, вельмож та первосвященника. І разом зі злодієм подалися за місто, де мало відбутися велике чародійство.

Італійський кросворд.

Цей кросворд слід розгадувати за принципом гри „Морський біл”. Вам необхідно узгадати розміщення слів-відповідей у сітці кросворду. Цифри у дужках показують кількість букв у слові-відповіді. Відповіді можна знайти у Біблії, за тими „адресами”, які вказані. У даному вірші потрібно знайти слово (іменник, називний відмінок однини), яке має визначену кількість букв.

Букви „й” та „и”, „і” та „ї” - ідентичні.

По горизонталі:

- Євангеліст (4); Посох, палиця, Пс.22:4 (5);
- 2 Сам.9:4 (7); Цар амореїв - Числа 21:33 (2);
- Буття 46:10 (4); домашня тварина (3); Число - Буття 5:3 (3);
- Будинок (3); Дорогоцінне масло - Марк 14:4 (4);
- Брама, в'їзд у місто (6); Опади - Йов 38:29 (4);
- Езра 2:42 (4)
- Тварина - Пс.79:14 (4); Дружина Авраама (4)
- Екзотична рослина - П. Пісн.4:14 (4); Назва річки - 2 Цар.5:12 (5);
- Євангеліст (4); Людина, яка сумнівалася - Іван.11:16 (4);
- 2 Сам.23:33 (5); Пекло - Об.20:14 (2); Частина лица - П.Пісн.7:5 (3)
- Дружина Адама (3);
- Місто в Юдеї - Навин 15:33 (4); Солодкий пилід - Числ.11:5 (4)

По вертикалі:

- Цар Юдейський - (4); Жіноче ім'я - Буття 38:6 (6);
- Пагорбок - Суд.19:12 (4); Місто - Навин.10:31 (5);
- Псалом 45:1 (6); Сузір'я - Йов.9:9 (5);
- Країна - Буття 4:16 (3); Дружина Ісака (6);
- Водойма - 2 Хр.4:4 (4);
- Одна з книг Мойсея (5);
- ..., надія, любов - 1 Кор.13:13 (4); Жінка з Єрихону - Нав.2:1 (5)
- „Зброя” оси - 1Кор.15:55 (4); Рідина, джерельна ... (4)
- Числа 26:19 (2); 1Хрон.7:2 (5);
- Батько внука (3); Чоловік Сапфіри - Дії 5:1 (6)
- Племінник Авраама (3); 1Хрон.7:36 (4)
- Єзек.23:4 (7); Пророк, автор однієї з книг Біблії (4).

ІНДІЙСЬКА КАЗКА

Злодію дали кусень золота, з якого мало б вирости дерево, що родитиме плоди зі щирого золота. Положив він це золото у вириту ямку, і почав ворожити: скакати, щось приказувати, заклинати. Навкруги була мертва тиша. Всі чекали, що буде і дивилися на злодія, який в їхніх очах став великим чародієм, людиною, перед якою вони ось-ось готові впасти на коліна. Злодій на хвилинку перервався і каже:

- Щоб з цього золота виросло золоте дерево, його мусить посадити в землю чиста рука, незаплямована ніяким нечесним ділом. Моя рука забруднена гріхами, тому передаю це золото вашій королівській високості, - каже, звернувшись до короля.

Король взяв те золото, але десь на дні душі щось зарухалося і його рука затремтіла, і він промовив: - „Ах, я пригадав собі, як за молодих літ я потайки витягав гроші з батьківської скарбниці. Пригадую, що маю ще деякі прогріхи, тому боюсь, щоб не було у нас невдачі, то краще передам це золото моєму першому міністрові.”

І цей також після хвилини роздумів каже: - „Я збираю податки, у моїх руках скарби цілої держави, тому боюся стверджувати, що я був зовсім чесний. Краще передам це золото справді чесній людині - нашому первосвященнику.

Первосвященник хоч і був чесний з найчесніших, представник богів на землі, але й цей зблід. Довга сива борода якось дивно затряслася, а руки десь зникли в довгих рясах. - „Все, що люди богам приносили, барани, вівці, козли, золото, ладан, миро - все то в мене залишилося... Чеснота моя велика - я нічого не брав, самі давали, тільки... рука моя садити цього золота не зможе”.

Тоді злодій вигукнув: - „Ваша королівська світлосте, я бачу, що для добра твого і твого народу буде добре, якщо ти всіх нас разом накажеш повісити. Бачиш сам, що нема нікого між нами чесного.

Король усміхнувся, хитра видумка злодія так йому сподобалася, що наказав відпустити його на волю.

Мікррелігійна рада Росії висловився за введення в школах викладання основ православної культури і релігійознавчого курсу.

Суд виправдав американського священника, який відправив небіжчика у пекло. Окружний суд штату Нью-Мексико (США) відмовився відкрити справу проти римо-католицького священника за вислови, які він дозволив собі на похороні члена міської ради міста Чампа неподалік від Санта Фе.

Дві британські букмекерские контори приймають ставки на ім'я найбільш ймовірного наступника Папи Іоанна Павла II на престолі святого Петра, повідомляє "Благовест-інфо".

Католицька єпископська конференція США визнала, що 4450 американських священників були причетні до сексуальних скандалів у період з 1950 по 2002 роки.

Верховна Рада України 397 голосами прийняла проект Постанови „Про святкування 100-річчя першого видання Біблії на українській мові".

В Білорусі обнародований документ, який рекомендує місцевим властям посилити контроль над діяльністю релігійних організацій.

Зменшується кількість християн на святій землі. З більш ніж 6 мільйонів ізраїльтян християнство сповідають 142 тисячі громадян, причому 115 тисяч з них - етнічні араби. 20 тисяч християн проживають у Лазареті.

Буш написав книгу про своє християнське президентство. "Я - християнин", - сміливо заявив президент Джордж Буш молодший незабаром після його урочистої інавгурації в президенти країни.

Священний синод Української православної церкви Московського Патріархату (УПЦ МП) просить владу України дозволити не використовувати ідентифікаційний код тим віруючим, котрі не вважають за можливе користатися їм через своїх релігійні переконання.

Католицький священник проповз на колінах по Америці три тисячі миль. Він перетнув США повзучи на колінах, від столиці країни Вашингтон до міста Лос-Анджелес. За час подорожі, яка тривала цілий рік, служитель Церкви проповз 3 000 миль (4 827 км) і завершив свій шлях на березі Тихого океану.

Керівник відділу освіти американського штату Джорджія, Кетті Кокс, підготувала нову програму по біології для середньої і старшої школи. Будучи прихильницею креаціонізму, тобто теорії, що життя на Землі створене Богом, Кетті запропонувала виключити з програми слово „еволюція“, а також вказівки на те, що вік життя на Землі обчислюється мільйонами років.

У Донецьку завершується будівництво храму-автомобіля. Він понесе Євангеліє у віддалені регіони Росії.

У Верховній Раді України зареєстрований новий законопроект про свободу віросповідання. Законопроект був внесений ще у листопаді, однак Парламент його не розглянув.

Вдова засновника McDonald's пожертвувала „Армії Спасіння“ 1,5 мільярда доларів. Вона побажала побачити 60 нових центрів „армії“ у США.

Відомий російський учений науково обґрунтував біблійні чудеса. Всесвітній Потоп, погибель міст Содом і Гоморра та інші біблійні чудеса цілком можуть мати не тільки релігійне, але і наукове обґрунтування. Таку гіпотезу висувас відомий учений-океанолог професор Олександр Городницький, який довгий час займався геологією.

Американська федерація планування родини (PPFA) опублікувала свій щорічний звіт за 2003 рік, відповідно до якого ця ведуча американська організація в області контрацепції і репродуктивного здоров'я сприяла убивству 227 385 дітей, які загинули в результаті абортів за минулий рік.

У Флориді відкрита перша в країні в'язниця з релігійним нахилом, яка викликала схвалення з боку уряду і невдоволення прихильників відділення церкви від держави. Крім молитовних уроків, також будуть проводитися уроки по вивченню Біблії, заняття хору, релігійні наради й інша духовна діяльність сім днів на тиждень.

Викладачка методистської Недільної школи з американського штату Алабама Ріта Стрікленд створила Інтернет-сайт, відвідувачі якого можуть прочитати "інтерв'ю з Богом". В даний час її сторінка в Інтернеті (www.reata.org), де розміщено "інтерв'ю", користується шаленою популярністю в користувачів всесвітньої мережі — її вже відвідали мільйони людей.

Всі православні церкви негативно оцінюють перспективи створення греко-католицького патріархату на Україні.

17 лютого біля Верховної Ради України пройшов молитовний православних протів прийняття законопроектів, які передбачають відміну права жити без особових кодів і введення паспортів-карточок на Україні.

В Росії три мільйони подружніх пар знаходяться в незареєстрованому шлюбі, що складає більше 10% загальної кількості пар.

3 моменту дозволу одностатевих „шлюбів" в Каліфорнії за 4 дні було зареєстровано 665 пар.

В Арсенії офіційно зареєстровані 52 релігійні організації.

Офіційні особи Англіканської церкви не впевнені, що мудреці, які прийшли поклонитися маленькому Ісусу, були чоловіками.

У московському суді продовжується слухання справи про припинення діяльності общини „Свідків Єгови", які обвинувачуються в релігійному екстремізмі та ряду інших правопорушень.

В Ізраїлі прохання Богу можна послати по факсу або e-mail. Ізраїльський оператор зв'язку Bezeq пропонує прямий і високо-технологічний зв'язок з Всевишнім — через електронну пошту.

Чоловік був оштрафований на 10 000 доларів за те, що відвідав церкву. Правда при цьому він двічі пересік кордон між Америкою та Канадою.

Мексиканська фірма створила в Інтернеті віртуальне кладовище.

Наші щирі привітання для Калинича Мирослава і Віки з народженням дочки. Нехай Господь буде з вами

УЄРЦ

— 12-13 лютого в Києві відбулася стратегічна конференція по плануванню майбутнього розвитку семінарії. В ній взяли участь керівництво семінарії, опікунська рада, та інші зацікавлені особи.

— З 21 по 29 лютого громади на Заході України відвідав Мартин Нан з грузиною Яннеке, який мав зустрічі з громадою та пресвітерами. Він також провів лекцію по єврейських святах і їх значеннях для християн. Крім того, громади відвідав Кор. Харіван, з грузиною, який ознайомлювався зі станом наших церков.

— З 23 по 27 лютого під Києвом відбувся курс для вчителів Негіляних шкіл і тих, хто ними прагне бути. Були присутні 25 учасників з наших церков, в тому числі і з Мінська.

— 15-16 березня у Києві має відбутися конференція по стратегії і планування діяльності наших церков у майбутньому. Тема — Жива громада Ісуса Христа. Наг цим ми будемо міркувати разом з нашими братами з Голландії. 17 березня відбудеться Синод наших громад.

Київ

Громада живе своїм життям, служачи Господу. У лютому церква поповнилася 5 новими членами, які визнали свою віру. Був також євангелізаційний концерт. Є ріст Негіляної школи, яку вимушені були поділити вже на 2 групи. Громада також просить молитися за приміщення, де вони збираються, оскільки є певні проблеми, які можуть лишити громаду місця для богослужіння.

Рівне

Більше уваги церква почала приділяти для молоді — крім спортивної місії, біблійних уроків, проводяться також молодіжні заняття, ігри в КВК, „Полі чудес" і тому подібне. Стасюк Юра починає знайомитися з членами церкви, відвідуючи їх доміжки. Він також реалізовує плани по створенню музичного гурту, і вже відбудеться перші репетиції. Пишуться нові пісні для молоді. Був євангелізаційний концерт класичної музики.

Степань (Рівненська обл.)

Громада активно гле не тільки у роботі з дорослими, але й роботи з дітьми. Є багато можливостей і бажаючих працювати на цій ниві. Відбуваються різного роду заняття з дітьми, молоддю. Працює футбольна місія. 8 лютого відбувся євангелізаційний концерт класичної музики. Виконували Стасюк Юрій та Дігук Оксана, випускники Львівської консерваторії. Були запрошені жителі села.

Свалява (Закарпатська обл.)

Громада активізує свою роботу в євангелізаційному напрямку, кожен член громади намагається допомогти церкві, розповідати про Бога іншим. Хорошим засобом з'ясування цієї мети є бібліотека на ринку, де люди можуть взяти книги та відеокасети. Маємо близько 250 постійних читачів. Активно гле Негіляна школа, молодіжні групи, де діти справді можуть рости духовно. Серед них вже є бажаючі працювати для Господа. У євангелізаційному напрямку гле і місія серед футболістів.

Таврійське і Рідна Українка

(Херсонська обл.)

В сім'ї Калинича Мирослава та Віки народилася донька, з чим ми їх щиро вітаємо, і просимо молитися за них. Життя громад у цих селах триває і все робиться для того, щоб більше людей дізналося про Господа Ісуса Христа. В Таврійському проходять біблійні уроки, молодіжні зібрання, комп'ютерні курси. Громада збирається на даний момент у музичній школі. Є плани щодо місії по цілому селу, відвідуючи людей вдома. Є також плани на будівництво церковного приміщення. В Рідній Україні громада росте своєю чисельністю, проходять богослужіння, біблійні уроки, вивчення катехізису.

РОЗПОРЯДОК СЛУЖІНЬ

Церкви з Реформованим віровченням

можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: Неділя о 10 год. вул. Пересопницька 200 телефон - 22-67-77	Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Ломоносова 14 телефон 7 - 33 - 10
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя о 10 год. вул. Олени Теліги 27 телефон - 4 - 11 - 77	Богослужіння: Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 264 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя 14 год. медичний пункт тел. - 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя 10 год. вул. Лісна тел. 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя - 10.00 Пл.. Жупанецька 4, тел. 373-56	Берегові, Вишкові, Мукачеві та Перечині
ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРЕСВИТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 234-07-94 м. Белгород - Дністровський (04849) 3-12-05	м. Миколаїв тел. (0512) 35-13-93 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Ізмаїл

Якщо ви уявно спресуєте населення нашої планети до одного села з 100 жителями, то ви побачите наступне:

В селі будуть жити:
57 азіатів, 21 європеєць,
14 американців, 8 африканців
52 жінки і 48 чоловіків
70 кольорових (не білих) і 30 білих
70 нехристиян і 30 християн
6 чоловік будуть мати 59 % всього багатства і всі 6
будуть з США
80 чоловік будуть жити в домах, які не відповідають
стандартам
40 - не будуть вміти читати, 50 - будуть
страждати від голоду.
1 буде помирати, 1 буде народжуватися
тільки 1 буде мати вищу освіту, і тільки 1 буде мати
комп'ютер.
☑ Якщо сьогодні ви відчуваєте себе більше здоровим,
чим хворим, тоді ви щасливіші за 1 мільйон людей, які
помруть на протязі цієї неділі;
☑ Якщо ви ніколи не переживали небезпеки дитини,
в'язниці, агонію людини, яку переслідують, гостру біль
від голоду, - то ви щасливіші за 500 мільйонів людей
нашої планети;
☑ Якщо у вас у холодильнику є їжа, тіло покрито
одежею, маєте дах над головою, і вам є де спати, -
тоді ви багатіші за 75% жителів землі;
☑ Якщо у вас є кошти в банку і в гаманці, маєте
монетки від едачі на днювечку, чи ще де-небудь, - тоді
ви серед 8% багатих людей планети;
☑ Якщо ваші батьки ще живуть і не розлучені, тоді ви
господь рідка людина навіть для США та Канади;
☑ Якщо ви ідете з високо піднятою головою і посмішкою
на обличчі як вдячність Богу за те, що у вас є, тоді ви
благословенні, оскільки більшість людей, які повинні
думи задоволені, не є такими;
☑ Якщо ви можете потримати когось за руку,
обійняти, просто доторкнутися до плеча, тоді ви
щасливі, оскільки ваша дружня участь когось
обов'язково потрібні;
☑ Якщо ви читаете ці слова, то ви щасливі вдвічі,
оскільки хтось подумав про вас, а також тому, що 2
мільярди людей взагалі не вміють читати.

О, Слово Боже, дивне, чудне!
О, скільки в тобі мудрості й тепла,
в тобі однім любов святая
і правда Божа, і життя.
Коли життєві негаразди,
спокою серцю не дають,
тоді відкрий святую книгу,
усі багання відійдуть.
У ній знайдеш безцінні скарби,
перлини знайдеш для душі.
Найперший скарб, то сам Спаситель,
що є дорожчим на землі.
Хай Боже Слово нас навчас,
і віра полум'ям горить,
любов у серці пламеніс,
щоденно, завжди, кожну мить.
Тож вивчай Слово Боже, правдиве, сяє,
в Ісусі одному спасіння твое

Ми всі ходили в темряві кромішній,
ми всі були в неволі у гріха,
втрачався сенс всього життя.
Та все минулось, бо прийшов Спаситель
пропали вічні пута зла,
Йому за це навів хай лане,
сердець людських ясных хвала.
Себе приніс для нас Він в жертву
Свого життя не пожалів,
Він кожен день, годину кожну,
любити ближнього учив.
Христос завжди у серці нашім,
Бо кров'ю нас Він всіх зріднів,
Назавжди з Богом примирив.

Русин Володимир
м. Свалява

Страх перед смертю.

Один хворий чоловік запитав лікаря, який після
медогляду збирався залишити палату, і сказав:
„Лікарю, я боюсь помиратися. Скажіть мені, що є на
іншому боці?“ Дуже спокійно лікар відповів: „Я не
знаю“. „Ви не знаєте? Ви християнин, і ви не знаєте,
що є після смерті?“ Лікар в той час тримав ручку
дверей, з іншого боку яких, чувся звук шкрядання і
собачого скавчання. Коли лікар відкрив двері, собака
стрибнув у кімнату і притулився до свого господаря,
показуючи радість. Повернувшись до пацієнта, лікар
запитав: „Ви замітили мою собаку? Він ніколи не був
у цій кімнаті раніше. Він навіть не знав, що є за
цими дверима. Але він знав тільки те, що його
господар є в цій кімнаті, і коли двері відчинилися, він
без страху вскочив сюди. Я також майже нічого не
знаю, що є на іншій стороні після смерті, але в
одному я певнений... Я знаю мій Господь є там, і
цього мені достатньо“.

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Ванат Ярослав, Мурза В'ячеслав
Пилипенко Василь, Молнар Шандор

НАША АДРЕСА:
89300 Україна, Закарпатська обл., м.Свалява,
вул. Визволення 164 / 1 Телефон редакції: 73310
E-mail: murza@UERC.svl.uzhgorod.ua

Тираж видання: 1000 примірників. Періодичність - раз у два місяці.
Газета розповсюджується за пожертви.